

ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΘΕΡΜΟΜΟΝΩΣΗ ΚΤΙΡΙΩΝ

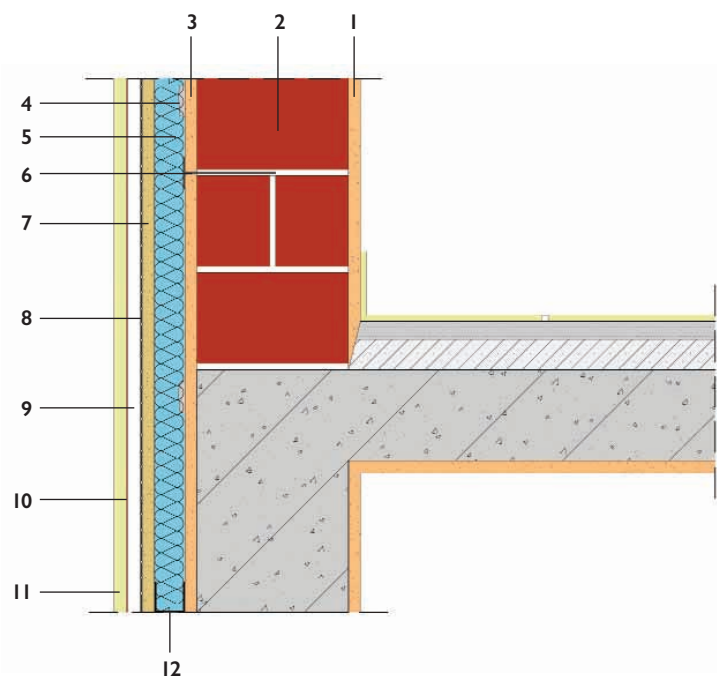
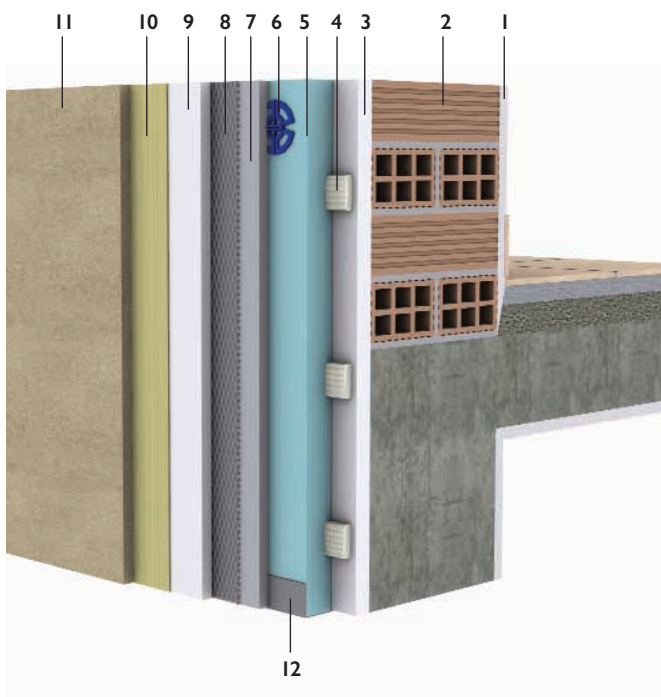
Η τοποθέτηση της μόνωσης εξωτερικά προτιμάται σε περιπτώσεις βελτίωσης της θερμικής προστασίας σε ένα κτίριο, διότι δημιουργεί την ελάχιστη δυνατή όχληση στους ενοίκους κατά τη φάση κατασκευής, χωρίς να διακόπτεται καθόλου η λειτουργία του κτιρίου. Έτσι, αξιοποιείται όλη η θερμοχωρητικότητα της τοικοποιίας, η οποία διατηρείται σε υψηλά επίπεδα για αρκετό χρονικό διάστημα, που εξαρτάται από τη θερμοχωρητικότητα των τοίχων και τη θερμοκρασία των χώρων μετά τη διακοπή της θέρμανσης. Μειώνεται δε στο ελάχιστο η πιθανότητα δημιουργίας θερμογεφυρών και η πιθανότητα συμπύκνωσης των διαχεόμενων υδρατμών, ενώ προστατεύονται αποτελεσματικά η τοικοποιία και οι σωληνώσεις ύδρευσης από τις περιβαλλοντικές επιδράσεις. Η λύση αυτή δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε όψεις με ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό ανάγλυφο. Ενέχει επίσης τον κίνδυνο εμφάνισης μικρορηγματώσεων εάν δεν εφαρμοστεί σωστά από εξειδικευμένα συνεργεία και διαμορφώνει μία εξωτερική επιφάνεια μικρότερης αντοχής σε μηχανικά φορτία έναντι των περισσότερων υλικών επένδυσης τοικοποιίας.

Η θερμομόνωση εφαρμόζεται σε όλο το ύψος και πλάτος της τοικοποιίας και περιλαμβάνει όλα τα δομικά στοιχεία, υποστυλώματα, δοκάρια, πλευρικές απολήξεις πλακών κτλ. Μπορεί να εφαρμοστεί σε υπόστρωμα σταθερό, επίπεδο και ξηρό, σε επιχρισμένη ή σε ανεπίχριστη τοικοποιία από οπτοπλίνθους, τσιμεντόλιθους, αργολιθοδομή ή σκυρόδεμα, ενώ δεν ενδείκνυνται ως υπόστρωμα οι επιφάνειες από ξύλο, μέταλλο ή πλαστικό. Εάν το επίχρισμα της υφιστάμενης κατασκευής είναι σαθρό, θα πρέπει να καθαριστεί και να μη διαστρωθεί νέο επίχρισμα. Η επιπεδότητα της επιφάνειας επιτυγχάνεται με την εφαρμογή εξομαλυντικού κονιάματος και οι τυχόν ρωγμές αποκαθί-

στανται με ρητινούχα επισκευαστικά κονιάματα. Εάν η επιφάνεια τοποθέτησης έχει προσβληθεί από υγρασία, θα πρέπει να καθαριστεί και να στεγνώσει επαρκώς, ενώ συγχρόνως θα πρέπει να εξαλειφθεί η πηγή υγρασίας, διότι το φαινόμενο θα επαναληφθεί.

Τα θερμομονωτικά υλικά που χρησιμοποιούνται για την εξωτερική θερμομόνωση θα πρέπει να είναι σκληρά και ανθεκτικά στην επίδραση των εξωτερικών παραγόντων. Συνήθως χρησιμοποιούνται η αφρώδης εξηλασμένη πολυστερίνη, οι σκληρές πλάκες διογκωμένης πολυστερίνης (πυκνότητας μεγαλύτερης των 20 kg/m³) και οι σκληρές πλάκες πετροβάμβακα. Η τοποθέτηση των πλακών γίνεται με επικόλληση και σύμφωνα με τις υποδείξεις της κάθε εταιρείας. Γενικά, συνιστάται και η μηχανική στήριξη της θερμομόνωσης με πλατυκέφαλα βύσματα, ενώ στις περιπτώσεις υψηλών κατασκευών (υψηλότερων από 7 m) αυτή είναι απαραίτητη, όπως επίσης και στην περίπτωση που ως θερμομονωτικό υλικό χρησιμοποιείται ο πετροβάμβακας.

Το θερμομονωτικό υλικό με το επίχρισμα θα πρέπει να στηρίζονται σε σταθερή βάση, προέκταση συνήθως της πλάκας σκυροδέματος, ή σε μεταλλικό προφίλ διατομής L, που κοχλιώνεται στον τοίχο. Σε καμία περίπτωση το σύστημα δεν θα πρέπει να στηρίζεται στο έδαφος ή σε περιμετρική πλακόστρωση, το υπόβαθρο της οποίας δεν αποτελεί προέκταση της πλάκας σκυροδέματος. Η επίχριση γίνεται σε δύο τουλάχιστον στρώσεις, ανάμεσα στις οποίες παρεμβάλλεται υαλόπλεγμα. Χρησιμοποιούνται επιχρίσματα διαρκούς ελαστικότητας (ακρυλικής βάσης), τα οποία είναι υδρατμοδιαπερατά, όχι όμως υδατοδιαπερατά. Το τελικό χρώμα της επιφάνειας μπορεί να επιτευχθεί είτε με την προσθήκη χρωστικών ουσιών στο επίχρισμα είτε με τη βαφή της επιφάνειας με χρώματα ανθεκτικά έναντι εξωτερικών συνθηκών.

Λεπτομέρεια εξωτερικής αναδρομικής μόνωσης.

1. Εσωτερικό επίχρισμα (π.χ. ασβεστοτσιμεντοκονίαμα πάχους 2,0 cm).
2. Υφιστάμενη μπατική τοικοποιία.
3. Εξωτερικό επίχρισμα υφιστάμενης τοικοποιίας (καθαριστεί, εφόσον είναι σαθρό).
4. Κόλλα επικόλλησης θερμομονωτικής στρώσης (σημειακή τοποθέτηση).
5. Θερμομονωτική στρώση.
6. Στοιχεία στήριξης θερμομονωτικής στρώσης (μανιτάρια).
7. Πρώτη στρώση επιχρίσματος.
8. Υαλόπλεγμα.
9. Δεύτερη στρώση επιχρίσματος.
10. Προεπάλειψη.
11. Τελική στρώση επιχρίσματος.
12. Βάση στήριξης θερμομόνωσης.